

రఘుజా భాగ్వత

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : డా.వి.ఎల్.ఎన్.రాజు

సంపుటి : 22

సంఖచక : 7

మార్చి 2017

రఘుజా భాగ్వత

జాగ్రత్తిక మానస వ్యక్తిక

పేజీలు : 24

గౌరవ సంపాదకులు

శ్రీమతి P.H.V.
సత్యవీతి (ప్రొఫె)

చండి

సంపత్తుల చండియారు : 150/-

వెడి ప్రతి : రూ 12/-

చిట్టమామా

రఘుజా భాగ్వత

శ్రీ రఘుజా క్రీతిం,
జస్సురు - 534 265

ప్రగతి జల్లు, ఆంధ్రా

పట్టపర్క

సిద్ధపురు శ్రీ నాస్త్రాయి

శ్రీ రఘుజా క్రీతిం

జస్సురు - 534 265

త 08814 - 224747

9247104551

ఈ సంచికణి....

12-01-2017

జస్సురు

12-12-2016

జస్సురు

ప్రింటర్

శ్రీ భవాని అభిసించ్రింపుల్లో

(డ్రైప్ ట్రైప్) ఎట్టితిర్చు. కాంప్యూటర్

టెలెకోన్యూనికెషన్స్

9848716747

(సిద్ధపురు శ్రీ నాస్త్రాయి అసుగ్రహభాష్యములు, 12-01-2017, జస్సురు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

భారతదేశంలో జస్సుంచినటువంటి ఎందరో మహానుభావులు అందరికి నా వందనములు. ఇవాళ భగవాన్‌జియంతి, స్వామి వివేకానందజియంతి. ఇంగ్లీషు తాలీఖుల ప్రకారం ఈ రోజు వివేకానందజియంతి, తిథి నక్షత్రం ప్రకారం ఈ రోజు భగవాన్ జియంతి వచ్చింది. ఇంగ్లీషు తాలీఖు ప్రకారం అయితే భగవాన్ జియంతి డిసెంబరు 30వ తేదీన చేస్తారు. స్వామిజీకి మనం చాలా బుఱపడి ఉన్నాము. నేను నిన్నో మొన్నో హిందులో స్వామిజీ గురించి ఒక ఆర్థికల్ చదివాను. స్వామిజీ వీకాగోలో పెద్ద ఆరేటర్ అయిపోయాడు. అది భగవంతుడి గిప్టు. పద్మమాదుడు శంకరుడు, స్వామిజీ రాముక్కయ్యడు అలాగే గణపతిశాస్త్ర భగవాన్ వీలచి లవ్ ఎట్ ఫ్స్ట్ స్టేట్. అది ఆత్మానుబంధం. మానసిక అనుబంధాలు సిలబడవు. నరేంద్రుడు మానవజాతిని విపరీతంగా ప్రేమించాడు. అది హద్దులులేని ప్రేమ. కనిపిస్తున్న మనుషులమీదే నీకు ప్రేమ లేనప్పుడు, కనిపించని దేవుడి మీద నీకు ప్రేమ ఉంటి అని అంటే ఎవరు నమ్ముతారు అని స్వామిజీ అన్నారు. స్వామిజీ వచ్చిన పని విమలి అంటే నిద్రపోతున్న భారతదేశాన్ని మేల్కొలపటానికి ఆయన వచ్చాడు. ఆయన దేశం గురించే ఎక్కువగా మాట్లాడాడు. ఆయన అమోలకాలో ఉన్న యూరప్పులో ఉన్న భారతదేశం జ్ఞాపకం వచ్చేది. ఆయనకు దేశం అంటే ఎంత ఇష్టం అంటే అక్కడి ప్రజలు బాగున్నారు, అన్ని పరిస్థితులు బాగున్నాయి కానీ మన దేశాన్ని పేదలకం పెంటాడుతోంది అని ఏడ్రీన రోజులు ఉన్నాయి. బి నీఱియిల్ అఫ్ ఇండియా ఈస్జెస్ మై

హయ్యస్టీ పేషన్. నాకు స్ఫోర్చుబూమి అంటూ విదయినా ఉంటే అది ఇండియా యొక్క సాచియిల్లే. మన ప్రధానమంత్రి మోది కూడా ఆయననే ఆదర్శంగా పెట్టుకొన్నాడు. ఆయన టేబుల్మీద వివేకానంద పరం ఉంటుంది. వాళ్ళకు దేశమే ముఖ్యంగాని స్వార్థం తెలియదు. స్వామీజీ విదేశాలలో ఉన్న మిషనరీస్ చూసి అవి ప్రజలకోసం ఎలా పనిచేస్తున్నాయో అలా పని చేయటం కోసం రామకృష్ణమిషన్ స్థాపించాడు. అంటే ప్రజలకు ఉపయోగపడే పనులు చేయ్యాలి. వర్క్ హేచ్ లిఫ్టైడ్ మి, వర్క్ హేచ్ ప్రూలిఫ్టైడ్ మి అంటే మనం చేసే పనులు ద్వారా మనం పవిత్రులం అవ్యాలి, భూతికంగా ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలి. వివేకానంద ప్రసంగాలలో ఎక్కువగా దేశం గురించే మాట్లాడాడు. వివేకానంద తన మిత్రులకు ప్రాసిన లెట్టర్లో ఏముంది అంటే అమెలికా ఎలా అభివృద్ధి అయ్యాంది, యూరప్ ఎలా అభివృద్ధి అయ్యాంది అంటే గీతలో చెప్పిన సెట్టలీన్ వర్క్ ను వాళ్ళ ఆచలస్తున్నారు, మనం ఆచలించటం లేదు. మనంకూడా ఆచలింది అలా అభివృద్ధిలోనికి రావాలి అని తోటి సన్మానులకు, స్నేహితులకు లెట్టర్లో ప్రాసాడు. ఆ లెట్టర్లో దేశం గురించే ఎక్కువగా ప్రాసాడు. ఈ రోజున ఆయన జయంతి కాబట్టి ఆయనను ఒకసాల స్ఫూర్చించుకొంటున్నాము. మనం ఆయనకు బుఱపడి ఉన్నాము. ఆయన చెప్పిన సందేశం మన హృదయాలలో, భారతదేశం హృదయంలో నిలబడి ఉంది. ఈ రోజున ఇంతమంది దేశభక్తులు తయారయ్యారు అంటే ఇండ్రోక్షీగా స్వామీజీ దేశాసికి ఇచ్చిన బలం. మహాత్మాగాంధీ ఏమన్నారంటే నాకు చిన్నప్పటి నుండి ఎంతో కొంత దేశభక్తి ఉంచికాసీ స్వామీజీ ప్రసంగాలు చంపివాక నాకు ఉన్న దేశభక్తి ఒకేసాల వెయ్యిరెట్లు పెలగిపేశియింది అన్నారు. ఇటి ఒక సామాన్య మానవుడు చెప్పిన మాటకాడు, మన జూతిపిత చెప్పాడు. నరేంద్రుడికి వివాహం కాలేదు. నరేంద్రుడికి సంబంధాలు వచ్చినప్పుడు వీడికి పెళ్ళి అవ్వదు అని రామకృష్ణుడు చెప్పేవాడు. ఎందుచేతనంటే వాడు ఈ భూమిమీదకు వచ్చిన పనివేరు. వాడికి ధనం అక్కరలేదు, భార్త అక్కరలేదు, భూమి అక్కరలేదు. వాడికి మూడూ అవసరం లేదు ఈ మూడించీలోసం వాడు ఈ భూమిమీదకు రాలేదు, నాకు సహాయం చేయటాసికి నేను రమ్మంటే వచ్చాడు. మరి వాడికి సంబంధాలు వస్తున్నాయి అనేవారు. అసలు ఈ భూమి మీద వాడికి భార్త పుట్టలేదు, ఇంక ఎవలిని పెళ్ళి చేసుకొంటాడు. రామకృష్ణుడికి పదపోరు మంది శిష్యులు చేసిన సేవ అభిపూతియం, అపూర్వం, ఉదాత్తం. అప్పుడు సామీజీ ఇంకా చదువుకొంటున్నాడు. ఆయన చదువు విదో చదువుకొసి రామకృష్ణుడి దగ్గర ఉండేవాడు. ఒకసాల రామకృష్ణుడు నరేన్ తో ఏమన్నాడంటే నా శరీరం ఇంక ఎంతోకాలం నిలబడు. నరేన్ నువ్వు ఈ ప్రపంచం అంతా తిలగి బోధిస్తావు అని చెప్పాడు. ప్రపంచం అంతా తిలగి టీచ్ చేసే అంత శక్తి నాకు

లేదు, నేను అంత డిజిర్ట్ కాలేదు అన్నాడు నరేన్. నువ్వు డిజిర్ట్ అవునా కాదా అని కాదు. ఒకవేళ నీకు యిష్టం లేకపోతే మానెయ్యా, నీ నరాలు, ఎముకలు ప్రపంచం అంతా తిలగి టీచ చేసి వస్తాయి. అటి విధి. ఈ దేహం ఎందుకు వచ్చిందో ఆ పని ఈ దేహం ద్వారా జరిగిపోతుంది. జ్ఞానికి అజ్ఞానికి తేడా ఉంది. అజ్ఞాని నేను చేస్తున్నాను అనుకొంటాడు. ప్రతీదానికి ముందు నేను వస్తుంది. నేను అటి సాధించాను, నేను ఇది సాధించాను, నేను అక్కడ రేపు కట్టించాను, నేను ఇక్కడ నుయ్య తవ్వించాను అంటాడు. జ్ఞాని అలా కాదు. జ్ఞాని ద్వారా పని జరుగుతుంది. అంటే ఆయన నేనుగా చేయడు, తానుగా చేస్తాడు. జ్ఞానియెక్క శరీరాన్ని ఈశ్వరుడు స్తోధించి చేసుకొంటాడు, వాడి ద్వారా జరగవలసిన పని ఏదో జరుగుతూ ఉంటుంది. అక్కడ దేహగతమైననేను ఉండదు.

స్తోమీజీ చాలా తక్కువ కాలం జీవించాడు. స్తోమీజీ దేశానికి భావనాబలం ఇచ్చాడు. అనేక మంది దేశభక్తులను తయారుచేసాడు. రేపు శరీరం విడిచిపెడతాడు అనగా ముందురోజు సాయంత్రం స్తోమీజీ ఆయన సోదరశిఘ్నుడు ప్రేమానందతో వాకింగ్సు వెళ్ళాడు. అప్పడు స్తోమీజీ ఏమయ్యా ప్రేమానందా, స్తోమీజీ ఈ భూమిమీదకు వచ్చి ఏమి చేసాడు అని అడిగాడు. ప్రేమానంద ఏమీ మాట్లాడులేదు. స్తోమీజీ ఏమి చేసాడో నీకు ఎలా తెలుస్తుంది, స్తోమీజీ ఏమి చేసాడో ఇంకో స్తోమీజీకి కాని తెలియదు అన్నాడు. అంటే ఒక అజ్ఞాని ఎప్పుడూ జ్ఞానిని అర్థం చేసుకోలేడు. ఒకవేళ అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నం చేసినా విడి అజ్ఞానాన్ని తీసుకొని వెళ్లి వాడి జ్ఞానం మీద ఆలోచిస్తాడు. మద్రాసు మరస్తాపకుడు రామకృష్ణానందను స్తోమీజీ శరీ అని పిలిచేవారు. ఇక్కడ ఒక మాట బాగా పినండి. స్తోమీజీ రాత్రి శరీరం విడిచి పెట్టారు. అప్పడు స్తోమీజీ శరీ నేను వెళ్లపోతున్నాను. ఎలా వెళ్లపోతున్నానంటే మనిషి ఉమ్మి వేస్తాడు. ఆ ఉమ్మి వాడిదే అయినా ఉమ్మి ఏమయింది అని దాని గులంది ఆలోచించడు. మనిషి ఉమ్మి ఎలా వేస్తాడో అలాగ ఈ శరీరాన్ని విడిచిపెట్టి వెళ్లపోతున్నాను. మనిషి ఉమ్మి వేసిన తరువాత ఆ ఉమ్మి ద్వారస వాడికి ఉండడు అలాగే ఈ శరీరధ్వని లేకుండా ఓనిని విడిచిపెట్టి వెళ్లపోతున్నాను శరీ అని చెప్పాడు. దేశం మీద వాలి భావనాబలం ఇంకా పనిచేస్తింది. శరీరం ఉండా లేదా అస్సుది ప్రధానం కాదు. వాలి మనస్సు మాట, చేత, హృదయం ఒక్కలాగే ఉంటాయి. అందుచేత వాలి శరీరం పడిపోయినా వాళ్ల ప్రభావం మానవజ్ఞతిమీద ఉంటుంది. అటి దేశానికి పలమితం కాదు. అటి దేశాలు దాటుతుంది, కొండలు దాటుతుంది, ప్రపంచం అంతా వ్యాపిస్తుంది. మీరు ఇంటి దగ్గర కూర్చోండి. మీకు మంచి తలంపులు వస్తున్నాయి

అనుకోండి, ఆ తలంపులయ్యెక్క ప్రభావం ప్రపంచం అంతా వ్యాపిస్తుంది, తలంపుకు అంత శక్తి ఉంది. లెట్ నోబుల్ ధాట్ కమ్ టు అజ్ ప్రమ్ ఎల్సైడ్ అని బుగ్గేదంలో చెప్పాడు. మనకు తలంపు వచ్చాక మాటల్డడతాము, తలంపు వచ్చాక పని చేస్తాము. అందుచేత మీకు వచ్చే తలంపుల విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండండి. ఎటుచూసినా మాకు మంచి తలంపులు వచ్చుగాక అని దేవతలను ఆశీర్వదించమని బుగ్గేదంలో ఒకమాట ఉంది. ఇప్పుడు స్వామీజీ శలీరం ఇక్కడ లేకపోయినా, ఆయన మాట మనకు వినబడకపోయినా, ఆయన రూపం మనకు కనబడకపోయినా ఒక్క భారతదేశం మీదే కాదు ఆయన మాటల ప్రభావం మొత్తం ప్రపంచం అంతా ఉంది ఎందుచేతనంటే అక్కడ కపటం లేదు. రామకృష్ణుడు, ఖేచేకానందుడు అంటే నాకు ఇష్టం. వారు దేశానికి సేవ చేసారు, దేశభక్తి ఉంది, మానవజాతి వాలికి బుఱపడి ఉంది. ఇవస్తి కాదు, నా యిష్టానికి ఒకటే తారణం. వాలికి అసలు మనస్సులో కపటం లేదు. నేను వాలని యిష్టపడటానికి అదే తారణం. నరేంద్రుడు శలీరం ఖిడిచిపెట్టినప్పుడు ఆయన తల్లి ఖిమందంటే నరేంద్రుడు వెళ్లపోయాడు అనిలేదు, కొండ పడిపోయింది అంది. వాళ్ళ కేవలం దేహాప్రారబ్ధాన్ని అనుభవించటానికి వచ్చినవాళ్ళ కాదు, వారు తారణజన్మలు. కేంద్రప్రభుత్వం వారు ఖేచేకానందజయంతిని యువజన దినోత్సవంగా ప్రకటించారు. దేశానికి ఆయన ఎలా ఉపయోగపడ్డాడు అనేది దేశం మర్ఖపోతుాడదు. గాడి హేచ్ క్రియేట్ సమ్ సాశ్లో టు లివ్ ఫర్ అదర్స్ బిస్టీ. నరేంద్రుడు వాళ్ళకు సాంతపనులు అంటూ ఏమీలేవు. పని అంటే దేశం కోసమే పని. హి ఈజ్ ఎ పైండ్ ఆఫ్ ద పూర్. దేశంలో ఎక్కడా పేదలకం లేకుండా చెయ్యాలని స్వామీజీ సంకల్పం. దేశంలో ఎక్కడా పావ్లీ ఉండకూడదు. పేదలకం వల్ల దుఃఖం వస్తుంది. ఆయన సన్మానిసి అయినప్పటికీ పేట్టియాట. దేశం గులంచి ఎక్కువగా ఆలోచించాడు. స్వార్థం ఎలా ఉంటుందో ఆయనకు తెలియదు. మన రాజకీయానాయకులు ఆయనను ఆదర్శంగా పెట్టుకోవాలి. స్వామీజీ పికాగో మీబింగులో మాటల్డడటానికి వెళ్లినప్పుడు మొదట ఆయనకు కొళ్ళిగా భయం కలిగింది. ఇండియానుండి వచ్చిన స్వామీజీ మాటల్డడతారు అన్నప్పుడు నేను తరువాత మాటల్డడతాను అని చెప్పాడు. కొంతమంది మాటల్డడాక అడిగితే అప్పుడు కూడా అలాగే చెప్పాడు. తరువాత అడిగేటప్పుడు మీరు మాటల్డాడితే ఇప్పుడు మాటల్డడండి ఇంకో అవకాశం ఇష్టము అన్నారు. ఇంద్రీషు సాంప్రదాయంలో ఎత్తున్ చేసేటప్పుడు లేడీస్ అండ్ జెంబిల్మెన్ అంటారు. కాసీ స్వామీజీ అలా అనకుండా సిష్టర్ అండ్ బ్రదర్ ఆఫ్ అమెరికా అని ఎడ్సెన్ చేసాడు. ఇది ఇండియన్ సాంప్రదాయం. ఈ మాటలు వాళ్ళ

ఎప్పుడూ వినలేదు. అందరూ లేచి తప్పట్లు కొట్టేసారు, బల్లలను కొట్టేసారు. ప్రేసిడెంట్ కూడా రెండు నిమిషాలు తప్పట్లను ఆపుచేయలేకపోయాడు. ఆప్పుడు ఆయనకు కాఖిడెన్న వచ్చింది, మనం మాటల్లడగలం అనే దైర్చం వచ్చింది, భయం పోయింది. ఆయన ఏమి చెప్పిరంటే మనం అందరం నూతిలోని కప్పలం అన్నారు. సముద్రంలో నుండి ఒక కప్ప వచ్చి నూతిలో పడింది. ఏమిటి నువ్వు కొత్తగా కసిపిస్తున్నావు, ఎక్కడనుండి వచ్చావు అని నూతిలో ఉన్న కప్పలు దానిని అడిగాయి. సముద్రంలోనుండి వచ్చాను అని ఆ కప్ప చెప్పింది. సముద్రం అంటే ఎలా ఉంటుంది అని నూతిలోని కప్పలు దానిని అడిగాయి. అవి నూతిలో పుట్టి, అక్కడే పెలిగి, అక్కడే చనిపోతున్నాయి. నుయ్య తప్పించి వాటికి ఏది తెలియదు. వీటికి ఎలా చెప్పాలో సముద్రంలోనుండి వచ్చిన కప్పకు అర్థం కావటంలేదు. అప్పుడు ఒక కప్ప జానెడు లెక్క ఉలకి సముద్రం ఇంత ఉంటుందా అని అడిగింది. అంటే సముద్రం ఈ నూతికంటే చిన్నబి అని దాని ఉద్దేశ్యం. మన పరిస్థితి అలాగే ఉంది అన్నారు స్వామీజీ. సత్కార్ణేవి వటిలేసి ఎవల ఇంటి దగ్గర వాళ్ళ కూర్చుని మామతం గొప్పబి మాసిధ్యంతం గొప్పబి, మేమే గొప్పవాళ్లము అనుకొంటున్నారు. వాళ్ళ ఎందులో గొప్పవాళ్ళు, వాళ్ళ చేసిన ఘనకార్యాలు ఏమి ఉన్నాయి. ఇదే పేక్కిపియర్ చెప్పిడు. ఈ జనం ఎటువంటి వాళ్ళ అంటే వాళ్ళ పుట్టుకతో మంచివారుగా పుట్టరు. పోసి పుట్టినతరువాత విమ్మెనా మంచిపనులు చేస్తారా అంటే అటి చేయరు. కానీ మేము గొప్పవాళ్లము అని మీరు అంగీకరించాలి అని మనందలి ప్రాణాలు తీస్తారు. వాళ్ళ పెద్దవాళ్ళ అని మనం అంగీకరించకపోతే ఇంక మనలను ఉఱుకోయి. వారు పుట్టుకతోటే మహాత్ములు కాదు, పోసి ఏమయినా మంచి పనులు చేసారా అంటే అటిలేదు. కానీ ప్రపంచం అంతా వాలని మహాత్ములుగా అంగీకరించాలి అని పీడిస్తూ ఉంటారు. ఈ మూడిరకం మహాత్ములతోటే దేశం అంతా నిండి ఉంది అని చెప్పిడు. స్వామీజీ ఇండియాకు దేశభక్తిని నేర్చాడు, ఆత్మవిశ్వాసం నేర్చాడు. ఆయన స్వాతంత్రీ చాలామంది నాయకులు స్వాతంత్ర్య పెరిఱటంలో పోల్చిన్నారు. స్వామీజీ దేశం గురించే ఆలోచించాడు, దేశంగురించి పనిచేసాడు, ఆయనకు ఈ దేశం బుఱవడి ఉంది. స్వామీజీ శరీరం ఇక్కడ లేకపోయినా, ఆయన వాటి మనకు వినబడకపోయినా, ఆయన మాటల ప్రభావం మనమీద పనిచేస్తింది. ఆయన దేశం కోసం జన్మించాడు, దేశం కోసం జీవించాడు, దేశం కోసం ఆయన శరీరం మరణించింది.

భగవాన్నికు, మాకు ఈ జన్మ అనుబంధం కాదు. భగవాన్నను నేను తీసుకోలేదు, ఆయనే నన్ను తీసుకొన్నారు. నా తెలివితేటలతో ఏమీ సంబంధంలేదు. ఆయన అనుర్పాం

నన్న వెంటాడుతోంది, ఇది జన్మార్థంతర అనుబంధం. ఇంతకుముందు జన్మలో భగవాన్ని నేను విరూపాత్మగుహలో చూసాను. ఆనాటి శరీరాలు మాలనా అనుబంధం కంటేన్నా అవుతోంది. శరీరాలో ఏముంది? శరీరాలు ఉన్నా లైమించేవి ఈ శరీరాలు కాదు. శరీరానికి చావు ఉంది కానీ ఏదైతే మిమ్మల్ని అనుగ్రహిస్తోందో దానికి చావులేదు. మీకు జ్ఞానోదయం కలిగే వరకూ అట మిమ్మల్ని వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. దేవతిన్ని ప్రారభానికి వటిలేయండి. ప్రారభం ప్రకారం అది ఎలా నడువవలసి ఉందో అలా నడుస్తుంది. మీ కోలకతో సంబంధం లేకుండానే మీకు జరుగవలసినవి జిలగిపణితాయి. శరీరానికి చావు ఉంది కాని చావులేని వస్తువు ఒకటి మన వ్యాదయంలో ఉంది. శరీరం, మనస్సు ఇష్టుడు నీకు ఏ విధంగా అయితే అనుభవంలో ఉన్నాయో అలాగే వ్యాదయంలో ఉన్న సద్గుస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి రావాలి. అదే మన జీవిత గమ్మం. వేదాలు చెప్పినా, ఉపనిషత్తులు చెప్పినా అదే. వేదాలలో చెప్పేటప్పుడు ఏదో మొదలు పెట్టి మనం తెలుసుకోవలసిన విషయం ఎక్కడో ఏదో పేజీలో చెపుతారు. అయితే ఈ తొమ్మిది పేజీలు ఎందుకు అంటే మన మైండ్ ప్రైవేట్ అవ్వటానికి అలా చెప్పారు. ఈ మధ్యకాలంలో వచ్చిన రామకృష్ణుడు, భగవాన్ చెప్పింది ప్రతిమాట గోల్డ్. ప్రతిమాటకూడా పూర్తిగోల్డ్, రాగికలపని బంగారం. ఎక్కడా కన్వఫూజన్ ఉండదు. వాళ్ళ చెప్పేది అంతా వాళ్ళ వ్యాదయంలోనుండి తీసి చెప్పారు. అక్కడ పాండిత్యం లేదు. ఇది మొడరన్ టెక్నిక్ అయితే ఇది ప్రాచీనులు అంగీకరించకవాపచ్చ.

అరుణాచలం అంటే మనలో ఉన్న అంతర్భాగమే అరుణాచలేశ్వరుడు. ఈశ్వరుడు మనలో అంతర్భాగిగా ఉన్నాడు. ఆయనే ప్రపంచం అంతా వ్యాపించి ఉన్నాడు. ఆయనకు రూపం లేదు, నామంలేదు. రూపరహితమైనదానిని, నామరహితమైనదానిని మనం ఉపాసన చేయలేము. అందుచేత ఉపాసన కోసం మనలో ఉన్న అంతర్భాగిగా ఉన్నవాడికి ఒకరూపం పెట్టి, నామం పెట్టి గుడిలో కూర్చోబెట్టాము. మీ యిష్టదేవాన్ని స్తులంచుకోవటం వలన, ఆయన రూపాన్ని ధ్యానించుకోవటం వలన మీ మనస్సుకు ఏకాగ్రత వస్తుంది. ఆత్మజ్ఞాన సముపార్చనకు ఏకాగ్రత, పవిత్రత ఈ రెండూ ముఖ్యం. ఏకాగ్రత లేకుండా మనం ఏది సాధించలేము. ఒకసాల మధ్యరైలో స్వామీజీ మాటల్లాడుతూ ఉండగా ఎవరో ప్రక్కనుండి గాలిలోకి తుపాకులు పేల్చారు. స్వామీజీ ముఖం కూడా అటు తిప్పలేదు. వాలికి మనకు తేడా ఏమిటి అంటే ఏకాగ్రత. ఏకాగ్రత వల్లనే వారు ఆ స్థితికి వచ్చారు. మనకు సరిపడినంత ఏకాగ్రత లేదు కాబట్టి మనం ఆస్థితికి చేరుకోలేదు. సత్యానుభవం పాందాలంటే మన మనస్సుకు ఏకాగ్రత, పవిత్రత ఉండాలి. ఏకాగ్రత ఉంటే నువ్వు తొందరగా విషయాన్ని

గ్రహించగలవు. ఇనుపెట్టేలో ఉన్న డబ్బు తియ్యలంటే నీకు తాళం చెవి ఉండాలి. అలాగే నీ హృదయంలో ఉన్న ఐశ్వర్యాన్ని పట్టుకొవాలి అంటే నీకు వికార్గత అనే తాళంచెవి ఉండాలి. అక్కడ ఇనుపెట్టేలో డబ్బు ఉన్న తాళంచెవి లేకపోతే ఏమీ లాభంలేదు, అలాగే నీ హృదయంలో ఐశ్వర్యం ఉన్నప్పటికీ వికార్గత లేకపోతే ఆ ఐశ్వర్యాన్ని నువ్వు పొందలేవు. అందుచేత వికార్గత చాలా ముఖ్యం. నీ హృదయంలో ఉన్న అంతర్యామే నీకు గురువుగా వస్తాడు. శరీరాలు మాలినా నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నావో చూసుకొంటాడు, సత్యానుభవం పొందే వరకు ఆ జిన్నకాజిస్తు నిన్న పెంటాడుతూనే ఉంటాడు. అదే పుతి నోట్లో పడ్డ మాంసపు ముక్క. రాముక్కప్పుడు సాధన గులంచి ఎక్కువగా చెప్పారు. భగవాన్ సాధన గులంచి తక్కువ చెప్పారు. గమ్మం గులంచి ఎక్కువ చెప్పారు. ఎందుచేతనంటే సాధన లేకుండానే ఆయన గమ్మాన్ని పొందారు.

భగవాన్ మరణానుభవంద్వారా మరణాన్ని జయించి అమృతానుభవం పొందారు, అంటే మృత్యుంజయుడు అయ్యాడు. భగవాన్ మధురైలో ఒక గబిలో పడుకొని ఉండగా మరణం వచ్చి ఆయన మీద పడింది. దేహం చనిపోయింది, దానిని స్తుతానంకు తీసుకొని పెళ్ళి దహనం చేస్తారు. దేహం చనిపోయినప్పుడు నేను చనిపోవాలి గదా. అయినా నేను ఉన్నాను ఏమిటి. దేహం మరణించినా నేను ఉన్నాను అన్నసంగతి ఆయనకు తెలుస్తోంది. మరణం లేని వస్తువుతో ఎప్పుడయితే తాదాత్మ్యం వచ్చిందో అప్పడు ఆయన యిమ్మార్ఫ్ల్ అయ్యాడు. ఈ దేహం నాది, ఈ దేహమే నేను అనేవాడు దేహిస్తు భాళీచేసాక అప్పడు దేహం మరణిస్తుంది. మరణం అంటే జీవుడు, దేహం సెపరేట్ అప్పటి. ఇక్కడ గ్రహించవలసించి ఏమిటి అంటే మనలో ఉన్న వాసనలు పూల్గా క్షయం అప్పలేదు అనుకోండి తప్పనిసలగా మరల శరీరం వచ్చేస్తుంది. ఎందుచేతనంటే మేటర్ లేకుండా వాసనలు ఎక్కిపోన్ అప్పలేవు అందుచేత ఎక్కడో ఒకచోట శరీరం వచ్చేస్తుంది. దేహం ఎక్కడ ఇవ్వాలి అనేది ఈశ్వరుడు సిర్పయిస్తాడు. అందుచేత వాసనాక్షయం ముఖ్యం. ఒక్క చిన్నవాసన మిగిలిఉన్నా దేహం వచ్చేస్తుంది. నీలో ఏ వాసనలు ఉన్నాయో నీకంటే గురువుకు బాగా తెలుసు. గురువు చేసే పని ఏమిటి అంటే నీలో ఉన్న వాసనలను ఎప్పడు కత్తించాలి, ఎలా కత్తించాలి అనేది ఆయన చూసుకుంటాడు. ఇన్నర్సైడ్ ఆయన ఎక్కువగా పనిచేస్తూ ఉంటాడు. అది మీకు కనబడదు, వినబడదు. మీ మనస్సు అంతర్యుథమైతే గురువు యొక్క అనుగ్రహం, ఆయన చేసే పని మీకు తెలుస్తుంది. మాయ ఎక్కడ ఉంటి అంటే, మీకు ఏ తలంపు

వన్స్తోందో ఆ పటి నిమిషాలు ఆ తలంపు ఒక్కటే నిజం అనిపిస్తుంది, మిగతాది ఏదీ నిజం కాదు అనిపిస్తుంది. తలంపులతో అంత ప్రమాదం. ప్రాణేష్టర్లో ఉన్న బొమ్మ తెరమీద పడితే కాని ఆ బొమ్మ మనకు కనబడడు. అలాగే మీ హృదయంలో ఉన్న తలంపులు, వాసనలు మీ మెదడులోనికి వస్తే కాని అవి ఉన్నట్లు మీకు తెలియవు. ఈ శరీరంతోకాని, పూర్వ శరీరాల్లోకాని మనం మాటల్లాడిన మాటలు, చేసిన కర్తలు అన్న హృదయంలో స్థిర అయి ఉంటాయి. అహంభావనతో మనం కర్త చేస్తే అది మనలను వెంటాడుతుంది. అదే ఆత్మభావనతో చేస్తే కర్త నశిస్తుంది.

గురువు నీకు ఎంతవరకు సహకరిస్తాడు అంటే ఆ జీవుడు డెత్సెలెస్ స్పీలట్లతో తాదాత్మం పాందేవరకు నిన్ను వెంటాడుతునే ఉంటాడు. ఈ శరీరం చెపిపియినప్పుడు కుటుంబ సభ్యులతోటి, మిత్రులతోటి సంబంధం తెగిపితుంది కాని ఒక్క గురువుతో ఉన్న సంబంధం మాత్రం తెగదు. సత్కానుభవం పాందేవరకు ఆయన నిన్ను వెంటాడుతునే ఉంటాడు. గురువు అంటే ఆ శరీరం కాదు. రఘు భగవాన్ శరీరం ఉన్నప్పటికంటే ఇష్టుడు ప్రపంచంలో ఆయనకు ఎక్కువమంచి భిక్షులు ఉన్నారు. అంటే అక్కడ ఏది వర్క్ చేస్తోంది. డెత్సెలెస్ స్పీలట్ అక్కడ వర్క్ చేస్తోంది, అది సైలెంట్స్ పనిచేస్తోంది. మీరు బడాయి మాటలు వచిలేయండి. మనస్సును డెకరేట్ చేయటం వచిలేయండి. అప్పుడు మనస్సు వెళ్లి గూటిలో పడిపితుంది. అప్పుడు మీకు ధ్యానస్థితి వస్తుంది. మనస్సు హృదయగుహలో పడిపియిలున తరువాత దానికి పుడి సఫలయి ఆగిపియి కొంతకాలానికి అది నశిస్తుంది. ఒకోనోలి భగవాన్ ఎదురుగుండా ఉన్న మనుషులను చూసేవారుకాదు, వెనుక ఉన్న వాలని పలకలంచేవారు. ఎదురుగా ఉన్న వాలని చూడడం మానేసి వెనుకఉన్న వాలతో మాటల్లాడారని మీకు కోపం వచ్చేస్తుంది. అప్పుడు మీ హృదయంలో ఉన్నది బయటకు వచ్చేస్తుంది. అది మీకు పెగిట్టటానికి అలా చేసేవారు. మీ హృదయంలో ఏ బలహీనత ఉందో అది మీకు తెలియకుండా బయటకు పెగివటానికి వీలులేదు. అందుచేత మీ హృదయంలో ఉన్న బలహీనతను మీకు చూపించి తరువాత దానిని తొలగిస్తాడు. వాడు గురువు.

ఎవలని గురువుగా తీసుకోమంటారు అని ఒకరు భగవాన్ని అడుతున్నారు. ఎవల సమక్షంలో నీకు శాంతి కలుగుతుందో, ఎవల ద్వారా అయితే నీ పైపుకు జ్ఞానం ప్రవహిస్తోందో ఆయనను గురువుగా తీసుకో. ఆయన అవతారపురుషుడా, కాదా అటువంటి గొడవలు అక్కరలేదు. ఆయన దగ్గరనుండి డైరెక్టుగా మనం ఏమి పాందుతున్నాము, అది ముఖ్యం. సరోజినిసాయిడు తమ్ముడు హరీంద్రనాథ్ ఛట్టిపాధ్యాయ భగవాన్ దగ్గరకు వెళ్లాడు.

ఆయన భగవాన్కు క్రూయల్ లవర్ అని పేరు పెట్టాడు. వీడు మనలను ప్రేమిస్తున్నాడు. ప్రేమ తియ్యగా ఉంటుంది కదా, కాని వీడి ప్రేమ ఇలా క్రూయల్గా ఉంది ఏమిటి? వీడు మనలను బంధిస్తున్నాడు. ఒకోనొల మనవేత అది, ఇది కక్షిస్తున్నాడు అంటే మన అలవాళ్లను కక్షిస్తున్నాడు. ఒకవేళ అది మనకు యిష్టం లేకపోయినా మనకు ఏది మంచిదో అదే చేస్తున్నాడు. అప్పుడు మనకు పెయిన్ వస్తుంది కదా. ఆ పెయిన్ భలిస్తేనే కాని మనకు లీలైజేషన్ రాదేమో? అందుకే ఇవన్ని చేస్తున్నాడు. వాడిమీద ఆప్యాయత పోగొట్టుకోవాలన్నా పోగొట్టుకోనివ్వడు. వాడికి మనకు సంబంధం ఏమిటి అనుకొన్న వ్యాదయగతంగా ఏదో అనుబంధం కసపిస్తూ ఉంటుంది. అది మాటలతో చెప్పలేదు. ఆయన లవర్ కాదని చెప్పటం లేదు. బట్ క్రూయల్ లవర్ అంటున్నాడు. కొంతమంచిని ఆప్యాయతగా పలకలిస్తాడు, కొంతమంచిని చూసి చూడనట్లుగా ఉంటాడు. మీ మనస్సులో ఏముందో మీకు తెలియటానికి అలా చేస్తూ ఉంటాడు. నీకు అశాంతిని తీసుకొని వచ్చే విషయాలు ఏమయినా ఉంటే అందులోనుండి మిమ్మల్ని విడిపించటానికి అలా జమోవ్ చేస్తాడు.

భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నరూపంటే మీకు ఎంత చదువు ఉన్నా ఎంత ధనం ఉన్నా మీకు కీల్ ఉన్నా మీకు బాహ్యమైన సంపదలు, శక్తులు ఎన్ని ఉన్న గురువు యొక్క దయ లేకుండా మీకు లీలైజేషన్ రాదు. బాహ్యంగా మీకు ఏమున్న గురువు యొక్క దయలేకుండా మీకు జ్ఞానం వచ్చే అవకాశం లేదు. మీ మనస్సు ఏమీ కళ్వించుకోకుండా ఉంటే మీకు శాంతి, ఆనందం ఇవన్ని సహజింగానే వస్తాయి. నీలో ఉన్న ఆత్మ నిజమైనగురువు. అది పరమసత్యం. అక్కడ శలీరం, మనస్సు జాతి, దేశం ఇటువంటి పద్ధులు లేవు. అది మాటలకు అందదు, తలంపులకు అందదు. మనిషిలో ఉన్న అవిధ్య వలన జివుడికి వాడిలో ఉన్న నిజం తెలియటం లేదు. నీ వ్యాదయంలో ఉన్న నిజం నీకు తెలిసేవరకు నిజం కానిదానిని నిజం అనుకొంటానే ఉంటావు. గురువు ఎలా ఉంటాడో చూడండి. పెరుమాళ్లు భగవాన్కు కొంతకాలం సేవ చేసాడు. తరువాత ఆత్మమంలో వాడికి పెత్తునం ఇవ్వలేదని భగవాన్ దుర్మార్గడు అని అందలతో చెపుతూ ఉండేవాడు. వాడికి చనిపోయేరోజు దగ్గరకు వచ్చింది. నేను చనిపోయిన తరువాత నరకానికి వెళ్లిపాశానేమో అని పెరుమాళ్లకు భయం వచ్చింది. భగవాన్ ఏమన్నారూపే ఓ పెరుమాళ్లూ నువ్వు నిజంగా నరకానికి వెళ్లే, నరకంలో నాకు పసలేకపోయినా నీకోసం నేను కూడా నరకానికి వస్తాను, నిన్న విడిచిపెట్టను అన్నారు. వాడు గురువు. నువ్వు నాకు మంచి చెయ్యివచ్చు చెడ్డ చేయివచ్చు. నీవు చేసిన మంచే నేను గుర్తు పెట్టుకొంటాను, కానీ చెడ్డ నాకు గుర్తు ఉండడు. నువ్వు నరకానికి వెళ్లివసి నిన్న విడిచిపెట్టను, నీకోసం

నరతానికి వస్తాను అని భగవాన్ చెప్పారు. గురువు నిన్ను బాగుచేయటానికి చూస్తాడు. గురువు తీర్పులు చెప్పడు. నిన్ను పవిత్రించిని చేసి, నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు గురువు నిన్ను విడిచిపెట్టడు.

భగవాన్ దగ్గరకు ఒక సైంటిస్టు వచ్చాడు. వాడు నాస్తికుడు. ఆయన భగవాన్ దగ్గర ఒక గంట కూర్చొన్నాడు. ఇద్దల మధ్యన మాటలు లేవు. భగవాన్ మౌనంగా ఉన్నారు, ఈయన మౌనంగా కూర్చొన్నాడు. ఒకల వంక ఒకరు చూసుకొంటున్నారు. హృదయం హృదయంతో మాటల్లాడేటప్పుడు ఇంక మాటలు ఎందుకు? ఒక గంట కూర్చొని వెళ్లపోయాడు. వెళ్లపోతున్నాను అని ఈయన చెప్పలేదు. మీరు వెళ్లపోతున్నారా అని భగవాన్ అడగలేదు. తరువాత ఆయన అమెలికా లయన్స్ క్లబ్‌లో మాటల్లాడుతూ నేను సాతీఇండియాలో ఒక మహార్షి చూసాను. ఆయన నాతో మాటల్లాడలేదు, నేను ఆయనతో మాటల్లాడలేదు. నేను నాస్తికుడిని. ఈ దేహం మరణించాడ ఈ దేహంతో పాటు జీవితయాత్ర ముగిసిపోతుంది అని నమ్మివాడిని. నేను ఆయన సమక్షంలో కూర్చొన్నప్పుడు ఈ దేహంతో సంబంధం లేకుండా, ఇంటియాలతో మనస్సుతో సంబంధంలేకుండా, ఈ లోకం తోటి, దేవతలతోటి సంబంధం లేకుండా ఏదో ఒక నిజం ఉందని నా హృదయంలో స్ఫురించింది. ఈ దేహం మరణించినా, మరణం లేసి వస్తువు ఒకటి నా హృదయంలో ఉంది అని తెలుస్తోంది. అది నాకు అనుభవంలోనికి రావటం లేదు అని కూడా తెలుస్తోంది. నాస్తికత్వం పోయింది. అంటే శరీరం మరణించిన పెంటనే జీవితం కూడా ముగిసిపోతుంది అని అనుకొనేవాడిని కాని శరీరం మరణించినా జీవితం కంటిన్నా అవుతుందని అక్కడ నాకు అనుభవం అయ్యంది అని చెప్పాడు. దేహం మరణించినా, దానితో సంబంధం లేకుండా మరణంలేని నిజం ఒకటి నా హృదయంలో ఉంది అని నాకు తెలుస్తోంది. అది నాకు ఇంకా అనుభంలోనికి రాలేదు. దానికి టైము పట్టవచ్చు. అందుచేత భగవాన్ ఏమన్నారంటే నువ్వు ఎన్ని శాస్త్రాలు చచివినా, ఎన్ని సాధనలు చేసినా ఒక జ్ఞాని యొక్క టచ్, జ్ఞాని యొక్క చూపు, జ్ఞాని యొక్క మాటతో అవి సమానం కాదు. నువ్వు శాస్త్రాలు చదవవచ్చు, కాని జ్ఞాని యొక్క చూపు అంత బలీయమైనది. చలంగారు నాస్తికుడు. దేవుడు లేడని పుస్తకాలు వ్రాసారు. మేము అరుణాచలం పెళుతున్నాము మీరు కూడా రండి అని దీక్షితులు గారు చలంగాలని అడిగారు. నాకు భగవాన్ గొడవలు అక్కరలేదు అన్నారు. పశిని సైటిసీయింగ్‌కు రావచ్చును కదా అంటే వస్తాను కాని నమస్కారాలు పెట్టను అని చెప్పారు. ఇద్దరు కలిసి అరుణాచలం వెళ్లారు. ఒకరోజు భగవాన్ ఉదయం కొండమీద నుండి ఓగి వస్తున్నారు. ఈరోజు మనం

వెళ్ళపోతున్నాము కదా నేను భగవాన్ దగ్గరకు వెళ్లి సెలవు పుచ్ఛకొని వచ్చేస్తాను అని టిక్కితులుగారు చలంగాలతో అన్నారు. నేనుమటుకు వెళ్లి వస్తాను ఇటువంటి మర్క్కద మాటలు ఏమీ మాటల్లడను అన్నారు చలంగారు. భగవాన్ తొండ బిగి వస్తూ ఉంటే టిక్కితులు గారు టుడే అయామ్ గోయింగ్ ఎవే అన్నారు. భగవాన్ అలవాటు ఏమిటి అంటే ఉన్న వాళ్ళను వెళ్లపోతిమని చెప్పరు, వెళ్లపోయేవాళ్ళను ఉండమని అనరు. సలసల అని నెమ్ముబిగా నడిచి వెళ్లపోతున్నారు. చలంగారు వెనకాలే వెళ్ళారు. సడన్గా ఆయన నోటిసుండి ఏమని వచ్చించి అంటే భగవాన్ టుడే అయామ్ ఆల్ఫో గోయింగ్ ఎవే అన్నారు చలంగారు. భగవాన్ శలీరం తిప్పి చలంగాల ముఖంలోకి చూసారు, ఏమీ మాటల్లడలేదు. ఒన్ లుక్ ఈట్ ఎనఫ్. ఆ చూసేటి ఫిఐ్ ఐ కాదు, అక్కడ ఉన్నది జ్ఞానమే. చలంగాల హృదయంలో మేల్కొలుపు వచ్చించి. చలంగాల హృదయంలో ఉన్నది కూడా అదే కదా!

భగవాన్ శలీరం అంతా కేస్టర్ పాకిపోయింది. ఇంక భగవాన్ శలీరం పోతుంది. అక్కడ ఉన్న భక్తులు భగవాన్తో ఏమన్నారు అంటే మీరు వెళ్లపోతున్నారు, మేము ఉండి పోతున్నాము అంటే భగవాన్ ఒకమాట చెప్పారు. ఇటి వరకు ఏమీ సంబంధం లేకుండానే మనం ఇక్కడ కలుసుకొన్నామూ? ఈ సంబంధం మనల్ని మరొకచోట కలపదా. ఇప్పుడు మనం ఎందుకు కలుసుకొన్నాము పూర్వజన్మలో ఏమీ అనుబంధం లేకుండానే ఇక్కడ కలుసుకొన్నామూ? ఈ సంబంధమే మనలను మరొకచోట కలుపుతుంది. ఇంక విడిపోవటం అంటూ ఏమీ లేదు. మీరు వెళ్లపోతున్నారు, ఇంక మమ్మల్ని ఎవరు అనుగ్రహిస్తారు అంటే నీలో ఉన్న నిజమైన ఆత్మ గురువు అంతేకాని ఈ శలీరం కాదు. ఈ శలీరం ఉంటే మటుకు ఇదా మిమ్మల్ని అనుగ్రహించేటి. టినికి అనుగ్రహించే శక్తి లేదు. విదైతే మిమ్మల్ని అనుగ్రహిస్తిందో దానికి చావులేదు. భగవాన్ చెప్పిన టిక్కిక్ చూడండి. అద్దంలో మన ముఖం చూసుకొంటే ప్రతిజింబం కనపిస్తుంది. అటి నీ ప్రతిజింబమే కాని నువ్వు కాదు. అద్దం పగిలిపణితే ఇంక ప్రతిజింబం కనబడడు. నీ లోపలఉన్న సత్యమే జీవుడిగా కనపిస్తింది. దానికి మాయ కారణం. అద్దం పగిలిపణితే ప్రతిజింబం ఎలా కనబడదో అలాగే మాయ తొలగిపణితే ఇంక జీవుడు లేదు. అప్పుడు లోపలఉన్న సత్యం నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. మన శలీరాలు అన్ని నీడలే. మనం నేను, నేను అంటున్నాము కదా, నీలో ఉన్న ట్రూట్ కి ఈ నేను లఘ్ఘక్కన్. ఈ నేను నిజం కాకపోయినా, ఇదే నిజం అని మనం అనుకొంటున్నాము. అందుచేత దానిని మనం డాట్ చేయటం లేదు. బంధువులు, స్నేహితులు, ధనం, కీర్తి, చదువులు, ఇతర లోకాలు అన్ని ఈ ఫిఐ్ ఐ కే కావాలి. ఆ నేను ఎంత నిజమో ఈ లోకాలు

కూడా అంతే నిజం. దేవుడు ఉన్నడా అని భగవాన్నను అడిగితే నువ్వు ఉన్నావా అన్నారు. నేను ఉన్నాను అని చెప్పాడు. మరి నువ్వు ఉంటే వాడు లేకుండా ఎక్కడికి పోతాడు. నువ్వు మాటల్డాడే మాటలకు, నువ్వు చేసే కర్తలకు నువ్వే సమాధానం చెప్పాలి. నీ చేత ఆస్త్ర్ చెప్పించడానికి ఆయన ఉన్నాడు. మాకు దేవుడు కనిపించాడు అంటే అది మానసిక దృశ్యం మాత్రమే. నీ మనస్సు యంత నిజమో ఆ మనస్సుకు కనిపించే దేవుడు కూడా అంతే నిజం. దేవుడికి రూపం ఉండా అని అడిగితే గాఢనిద్రలో ఉన్నప్పుడు ఈ రూపం నాది అని మీరు అనుకొంటున్నారా? లేదు. మరి మీకు రూపం లేనప్పుడు వాడికి రూపం ఎలా ఉంబి. అంటే ఈ రూపాలు అన్ని కల్పితాలు. ఇవన్నీ మనకు ఉపాసన తోసం ఏర్పాటు చేసారు. హిందూమతంలో టీచింగ్ తగ్గిపెటయింది. సబ్బుక్క విసుగులేకుండా వినగా, వినగా అప్పుడు మీకు తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష కలుగుతుంది. జ్ఞానం కావాలి అంటే దానిని తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష మనకు ఉండాలి.

ఈశ్వర నింద ఉన్నచోట మీరు ఉండకండి. ఎవరయితే ఈశ్వరుడిని నిందిస్తున్నాలో వాలతో మీరు స్నేహితులు చేయవద్దు. ఈశ్వరనింద పనికిరాదు. లాకికులతో స్నేహితులు వద్దు. దానివలన మీ మనస్స పాలుళ్ళ అవుతుంది. ఈశ్వరుడు లేడు అని బతకటం కంటే ఉన్నాడనే బతకండి. దేరీక్ ఈశ్వర. నేను, నేను అని చెప్పే జీవుడు అబద్ధం, ఈశ్వరుడు నిజం. అందుచేత మీరు ఈశ్వరుడు లేడు అని బతకండి, ఉన్నాడనే బతకండి. లేడని బతుకుతారు అనుకో తీరా ఉంటే ప్రమాదంలో పడతారు.

**“నీవు నేను అణగ నిత్య ఆనందమయముగ
నిలచుస్థితి కరుణింపు అరుణాచలా”**

నేను అణిగిపోతాను, నాతో పాటు నువ్వు కూడా అణిగిపో అంటున్నాడు అరుణాచలేశ్వరుడితో. ఇద్దరం అణిగిపోతేగాని హృదయంలో ఉన్న ఆనందం సహస్రానికి అందదు.

**“మోహము త్రిప్పి నీ మోహమొనర్చి నా
మోహము తీరదా అరుణాచలా”**

నువ్వంటే నేను యిష్టపడుతున్నాను. నీ మీద ఉన్న యిష్టంవలన నాకు లోకంలో ఉన్న యిష్టాలు అన్ని పోయాయి. యిష్టపడు నువ్వంటే ఇష్టంగా ఉంబి. మరి నీ మీద ఉన్నయిష్టం పోతుండా హృదయంలో ఉన్న సత్కార్ని ఎలాపాందుతాను. అంటే ఘైనల్ స్టేట్సును ఎలా పాందుతాను. నీమీద ఉన్న యిష్టం పోతటానికి సాధన చేస్తున్నాను కాని ఫైల్ అవుతున్నాను. నీమీద ఉన్న యిష్టం పోతటంలేదు, ఇది కూడా బంధమే. అందుచేత నీ

మీద నాకు ఉన్న యిష్టాన్ని నువ్వే విశిగ్గిట్టవయ్యా అరుణాచలేశ్వరా అంటున్నారు.

(సద్గురు శ్రీ నాస్తిగ్ంగాలి అసుగ్రపాభాషణములు, 12-12-2016, జిస్టుర్సుర్)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఈ రోజు అరుణాచల దీపాలిత్వం. ఆచార్యులవారు దేశపర్వతాన చేసినప్పడు అరుణాచలం వచ్చి గొత్తమాత్రమంలో కొన్ని రోజులు ఉన్నారు. అరుణాచలం అనే పేరు సంస్కృతనామము. అది స్తోంధపురాణంలో, శివపురాణంలో ఉన్న పేరు. అణ్ణామలై అనేబి తమిళపేరు. అణ్ణామలై అంటే అందని కొండ. అరుణ అంటే ఎర్రబీ, అచలం అంటే కదలిక లేసిబి. అరుణాచలం అంటే ఎర్రబీకొండ. ఆచార్యులవారు ఏమని చెప్పిరంటే పార్వతీదేవి కంచిలో తపస్సు చేసింది. అరుణాచలం వచ్చి అరుణ అంటే పార్వతి, అచలం అంటే చలనం లేసి ఈ కొండలో ఇక్కడ ఐక్యమయ్యించి. అంటే పార్వతీదేవి పరమేశ్వరుడిలో ఐక్యమయిన ప్రదేశం ఈ కొండ. అంటే ఒక్క శివుడే కాదు, పార్వతి ఇద్దరూ కలిసి ఉన్న కొండ. అందుచేత బిసికి అరుణాచలం అని పేరు వచ్చింది అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. మనం గీలిప్పుడికి చేసేటప్పడు అరుణాచలేశ్వరుని గుడినుండి ఆడిఅణ్ణామలై వరకు శివుని భాగం, మరల ఆడిఅణ్ణామలై నుండి అరుణాచలేశ్వరుని గుడి వరకూ పార్వతి భాగం. అంటే కొండను తిలిగి వచ్చేటప్పటికి పార్వతీ పరమేశ్వరులిద్దలకి ప్రదక్షిణ చేసినట్లు అవుతుంది. మీరు ఎప్పుడూ అయ్యి గులంచే చెపుతారు, కానీ అమ్మ గులంచి చెప్పరు ఏమిటని ఒకసాల భగవాన్నను అడిగారు. భగవాన్ ఏమన్నారంటే వాళ్ళిద్దరూ వేరు కాదు. మన కంటీకి అలా వేరుగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తున్నారు కానీ ఇద్దరూ ఒక్కటే, అక్కడ సెపరేటన్స్ ఏమీ లేదు. నేను శివుడి గులంచి చెప్పే ప్రతి మాటలు పార్వతీదేవికి వల్లస్తుంచి. నేను పార్వతీదేవి గులంచి ఏదయినా చెపితే అది శివుడికి కూడా వల్లస్తుంచి. నిష్పత్తినుండి వేడిని విడచియగలమా? అలాగే ఈశ్వరుడి నుండి అమ్మవాలని విడచియలేము అని చెప్పారు. అరుణాచలం గులంచి ఎక్కువ తెలుసుకోవాలి అంటే స్తోంధపురాణం, శివపురాణం చదవండి.

భగవాన్ మాటలు అవగాహన కావటానికి కొంచెం బుధి సూక్ష్మత అవసరం. పిందుమంతంలో ఎక్కువగా పూజలకు, యజ్ఞాలకు, యగాలకు అలవాటు పడిపోయారు. సబ్బక్క శ్రవణం చేయటం తగ్గిపోయింది. సబ్బక్క శ్రవణం చేసే కొలటి బుధిసూక్ష్మత పెరుగుతుంది. ఆలోచించుకోవటానికి భగవంతుడు మనకు బుధిని ఇచ్చాడు. మనం ఏదయినా ఒక మాట మాట్లాడితే, ఏదైనా ఒక వసి చేస్తే దాని పరిణామం ఎలా ఉంటుంది అని మనం ఆలోచించుకోవాలి. అణ్ణరమణమాల అంటే మనం పెళ్ళికి పుచ్చెలతో

మాలను తయారు చేస్తాము. ఇక్కడ భగవాన్ ఏమి చేసారంటే అరుణాచలేశ్వరుడనే పెళ్ళికుమారుడికి దండ వేయటానికి పుష్టిలతో కాకుండా అశ్వరాలతో దండను తయారు చేసారు. ఇక్కడ పెళ్ళికూతురు భగవాన్, అరుణాచలేశ్వరుడు పెళ్ళికుమారుడు. భగవాన్ ఏమంటున్నారుంటే అశ్వరాలతో తయారుచేసిన దండను నీ మెడలో వేస్తున్నాను ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా నీ అనుగ్రహం అనే దండను నా మెడలో వెయ్యి అంటున్నారు. ఈశ్వరానుగ్రహం ఉంటే మనకు అంతా ఉన్నట్టే. నీ చేతిలో డబ్బు ఉంటే బహారులో ఉన్న వస్తువును కొనుక్కోవటం ఎంత తేలికో, ఈశ్వరానుగ్రహం ఉంటే నీకు మొక్కం రావటం కూడా అంత తేలిక. అనుగ్రహం చాలా ముఖ్యం. మాణిక్యవాచకర్ లాంటి గీప్పవాళ్ళు ప్రాణిన కవితాలు రుచి చూసిన నీకు నా పద్మలు నచ్చకపాచివచ్చు, పాలు తాగిన తరువాత నీళ్ళ తాగితే ఎలా ఉంటుందో నా కవిత్తం నీకు అలా ఉండవచ్చు. అయినా నేను భక్తితో ప్రాణాను వీటిని స్వీకరించి నన్ను అనుగ్రహించు. గీలప్రదక్షణ చేస్తే మీ కోలకలు నెరవేరతాయి అని పురాణాలలో ప్రాణిరు. అదికాదు. అనలు ఏమీ కోలకలు లేకుండా, తలంపులు లేకుండా, పిచ్చావాటీ మాటలు ఏమీ లేకుండా మీరు మౌనంగాను ప్రశాంతంగాను కనుక గీలప్రదక్షణ చేస్తే ఈశ్వరుడు మీకు అన్ని ఇచ్ఛలు తన స్వరూపాన్ని కూడా మీకు యిస్తాడు. అంత లాభం ఉంది. కాని మీరు కోలకలు కోరుకోవటం మానరుకడా. మీరు కోలకలు కోరుకోవటం వలన ఈశరుని అనుగ్రహం ఆ కోలకలకే పలమితమైపాచితుంది. భగవాన్ చాలాకాలం గీల ప్రదక్షణ చేసేవారు. భగవాన్కు ఈ ప్రపంచంలో దేసిమీద అయినా ఇష్టం ఉంది అంటే ఆ కొండంటేనే ఆయనకు ఇష్టం. భగవాన్ దగ్గర భక్తులు లేనప్పుడు ఆయన ఎక్కువగా ఆ కొండవంకే చూస్తుఉండివారు. మీరు ఆ కొండను తదేకంగా చూస్తున్నారు కిమిటి అని భగవాన్ను అడిగితే నేను కొండను చూస్తున్నాను అని ఆయన చెప్పలేదు, నన్ను నేనే చూసుకొంటున్నాను అనేవారు భగవాన్. అంటే ఆయనకు భేదం లేదు. భేదం ఉంటే భయం వస్తుంది అభేదస్థితిలో భయంలేదు. భగవాన్ అశ్వరమణమాలను ఆశ్రమంలో కూర్చుని ప్రాయలేదు. గీలప్రదక్షణ చేసేటప్పుడు, అప్పడప్పుడు కొన్ని కొన్ని ప్రాణి అలా 108 పూర్తి చేసారు. అశ్వరమణమాలలో భక్తి ఉంది, యోగం ఉంది, జ్ఞానం ఉంది. అన్ని సమన్వయం చేసి ప్రాణిరు. మాకు ఇంటిదగ్గరే బాగుంది. అరుణాచలం వచ్చిన తరువాత బాగా లేదు అని కొంతమంది అంటారు. అరుణాచలంలో ఏమి చేస్తాడు అంటే ఈశ్వరుడు నీ హృదయాన్ని కెలితినప్పుడు అందులో ఉన్న వాసనలు తలంపు రూపంలో నీ మెదడులోనికి వస్తాయి. అప్పడు మీకు అశాంతి వస్తుంది. అలా ఎందుకు

చేస్తాడు అంటే మీ హృదయంలో ఏ వాసన అయితే ఉండో అట తలంపురూపంలో మీ మెదడులోకి రాకపణితే ఆ వాసన ఉండని కూడా మీకు తెలియదు. వాసన ఉండని మీకు తెలిస్తే దానిలోనుండి విడుదలఅవ్వటానికి మీరు ప్రయత్నం చేస్తారు. బుద్ధుడు వాసనాశ్రయానికి ఎక్కువ విలువ యిచ్చాడు. కరెంట్ ఎక్స్ప�్రైస్ అవ్వటానికి బల్లు ఎలా అవసరమో అలాగే నీ లోపల ఉన్న వాసన తలంపు రూపంతో ఎక్స్ప్రైస్ అవ్వటానికి మేటర్ అవసరం. మేటర్ లేకుండా తలంపు ఎక్స్ప్రైస్ అవ్వదు. నీకు తలంపులు లేనప్పుడు అంటే వాసనాశ్రయం అయినప్పుడు ఇంక నీకు శలీరం అవసరం లేదు. నీకు లోపల ఒక్క వాసనా లేదు అనుకో, ప్రపంచంలో దేసిని ఎంజాయ్ చేయలనే బుధ్న నీకు లేదు అనుకో. ఇంక శలీరాస్సి ఏమి చేసుకొంటావు. ఇంక అప్పుడు నీకు శలీరం అవసరం లేదు. అందుచేత నీకు పునర్జ్ఞమై లేదు. బుధ్నడి సిద్ధాంతం అట. జ్ఞాని పనిచేసి సంపాదించేటి ఏమీ లేదు అంటే జ్ఞాని పని చేయటం వల్ల వచ్చే లాభంలేదు, పనిచేయకపణిషటం వల్ల వచ్చే నష్టం లేదు. ఎందుచేతనంతో అక్కడ పెర్సనల్ ఐ లేదు. బలహినులు, బద్ధకస్తులు, పిలికివాళ్ళ భూతికమైనవే ఏమీ సాధించలేరు. ఇంక వాళ్ళకు మోత్తం ఏమిలే? బుద్ధుడు చెప్పిన వాసనాశ్రయం గులంబి భగవాన్ అక్షరమణమాలలో ఒక బ్రిఫింగ్లో చెప్పారు. భూతికమైన ఈ శలీరం స్తుతానంలో కాలి బూడిద అవ్వకముందే నీ జ్ఞానాగ్నిని పంపించి నాలో ఉన్న పునర్జ్ఞమై కారణాలను దహనం చేసి నాకు బ్రాహ్మణస్తోత్రమి ప్రసాదించు అరుణాచలా అని అక్షరమణమాలలో భగవాన్ చెప్పారు. మీరు జీవితంలో రకరకాల విషయాలు సాధించవచ్చు, సత్కారానం అంటే ఏ జ్ఞానం అయితే సత్కారాని, ఏజ్ఞానం అయితే అలోకమయినదో, ఏ జ్ఞానం సంపాదించటం వలన నువ్వు సంసారచక్రంలో నుండి విడుదల పొందుతావో అట్టి జ్ఞానాస్సి సంపాదించకుండా నువ్వు శలీరాస్సి ఏడిచిపెట్టేస్తే ఇంక నువ్వు సాధించింది ఏమిలీ, నువ్వు పొందేది ఏమిలీ? మనం పదవులు సంపాదించవచ్చు, ధనం సంపాదించవచ్చు, అధికారం సంపాదించవచ్చు, కాని నువ్వు సత్కారానం కనుక సంపాదించకపణితే, నువ్వు ప్రపంచంలో ఏబి సాధించినా అపి అస్తి ఒకటి లేని సున్నలతో సమానము. నువ్వు నమ్మినా అంతే, నమ్మికపణియినా అంతే. అయితే మిమ్మల్ని నమ్మిమని బలవంతం చేయరు. సబ్బట్ట ఎదురుగా పెడతారు. మీరు తీసుకొంటే తీసుకోంటే ఉసేసుకోంటే.

వికవస్తువును చింతించటం వలన మనస్సు నతిస్తుంది. మీరాభాయి కృష్ణడి

రూపాస్ని ధ్వనం చేసి మనోనాశనం పొందింది. మీరాభాయికి చిన్నతనంలోనే పెళ్ళయింది. మీరాభాయిని పెళ్ళకూతులని చేసి సవాలీలో కూర్చోబెట్టారు. సవ్వాలిలో బట్టలు, బంగారం అవి పెట్టారు. మీరాభాయి చిన్నప్పటి నుండి కృష్ణుడి విగ్రహస్ని పూజించేది. నేను రోజు పూజించే కృష్ణుడి విగ్రహస్ని వదిలేసి ఇవన్ని సవ్వాలిలో పెడుతున్నారు ఐ వాంట్ సైదర్ ఆర్ట్మెంట్ నార్ గార్ట్రెంట్ ఐ వాంట్ ఫ్లై లార్డ్ కృష్ణ. ఇవన్ని ఎవడికి కావాలి. నేను పూజించే కృష్ణుడి విగ్రహస్ని తీసుకొని వచ్చి ఇక్కడ పెట్టేయండి అని చెప్పింది. మీరాభాయి ఒకసాలి బృందావనంలో ఉన్న ఒక ఆశ్రమానికి వచ్చింది. అక్కడ ఉన్న సేవకుడితో నేను మీ స్వాములవాలని చూడాలి లోపలకు వెళ్ళి చెప్పిండి అని చెప్పింది. ఆ సేవకుడు లోపలకు వెళ్ళి పీరాధిపతితో మీరాభాయి మిమ్మల్ని చూడటానికి వచ్చింది అని చెప్పాడు. మేము ఆడవాళ్ళను చూడము అని చెప్పు అని పీరాధిపతి చెప్పాడు. ఆ సేవకుడు తిలగిపట్టి మాగురువుగారు ఆడవాళ్ళను చూడరట అని మీరాభాయితో చెప్పాడు. ఆడవాళ్ళను చూడను అనటానికి అసలు కీడు ఎవడు? మీ పీరాధిపతి మగవాడా? మీరాభాయి జ్ఞానవైభవం చూడండి. నేను ఆడవాళ్ళను చూడను అనటానికి వాడు పురుషుడా, వాడు స్త్రీయే కదా. ఇంతమంచి పురుషులు లేరు. కృష్ణుడు ఒక్కడే పురుషుడు. మిగతావాళ్ళ అందరూ ఆడవారే. అంటే దానిఅర్థం ఏమిటంటే దేహిభిమానం ఉన్నవారు అందరూ స్త్రీలే. నీకు బ్రహ్మజ్ఞానం కలిగితే నువ్వు పురుషుడవు లేకపోతే నువ్వు స్త్రీయే. నేను ఆడవాళ్ళను చూడను అంటున్నాడు అంటే వీడికి స్త్రీ, పురుష బేధం ఉంటికదా. స్త్రీ, పురుషబేధం ఉంటి అంటే దేహాభుద్ధి ఉన్నట్టే కదా. ఇంక కీడు పురుషుడు ఎలా అవుతాడు. బ్రహ్మంకు స్త్రీ, పురుషబేధం లేదు. బ్రహ్మంను తెలుసుకొన్నవాడు ఒక్కడే పురుషుడు. అందుచేత మీ గురువుగాలకి చెప్పు వాడూ ఆడదే అని, వాడు పురుషుడు కాదు. వాడు ఎరుబట్టలు వేసుకొన్నాడు కాని ఇంతవరకు ఈ సబ్బుక్క వాడికి అర్థం అవులేదు. అప్పుడు గురువు గారు నాదే తప్ప అని తెలుసుకొని, గొప్ప జ్ఞాని వచ్చింది మనం మిన్ అయిపోతున్నాము అనుకొని వెంటనే బయటకు వచ్చేసాడు. పశనిస్వామి భగవాన్కు చాలాసేవలు చేసాడు. ఆయన వైరాగ్యపురుషుడే కాని అంత వైరాగ్యం ఉన్నవాడికి చనిపోయే ముందు మామిడిపండు తినాలనిపించింది. అప్పుడు ఆయన జ్ఞానరంతో ఉన్నాడు. మామిడిపండు తింటే జ్ఞానరం పెలగిపోతుంది. అందుచేత వాడు మామిడిపండు తినటం భగవాన్కు ఇష్టంలేదు. వాడు తినకుండా భగవానే ఆ మామిడి పండును తినేసారు. అంత వైరాగ్యం ఉన్నవాడికి చివరలో మామిడిపండు తినాలనే కోలక రావటం ఏమిటి? అదేమాయ. అందుచేత భగవంతుడు గీతలో ఏమని చెప్పాడు అంటే నా దయ లేకుండా మాయను ఎవరూ జయించలేరు, మాయ మీకు దారి ఇవ్వదు

అని చెప్పాడు.

మనం బాగుపడాలి, సాధన చెయ్యాలి అనే బుద్ధి కూడా ఈశ్వరానుర్ఘాం లేకుండా మనకు రాదు. సత్యర్థ చేయటం వలన భగవంతుడు అటువంటి బుద్ధిని ప్రేరిపిస్తాడు. జ్ఞాని పరిపూర్ణుడు, ఆయన సముద్రుడు. జ్ఞాని ఎలా ఉంటాడు అంటే మనకు జ్ఞానం కలిగితే అప్పుడు ఆయన స్థితి మనకు తెలుస్తుంది తాని లేకవెళ్తే సాధ్యంకాదు. మన లిటీర్మైండ్స్కు అది అర్థంకాదు. మనం వాలితో సహవాసం చేసినా వాళ్ళ ఎక్కడ ఉన్నారో మనకు తెలియదు. శారీరకంగా దగ్గరగా కూర్చోవచ్చు కాని లోపలకు వెళ్ళి చూస్తే వాళ్ళ ఎక్కడ ఉన్నారో, నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నావో? గీతలో పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడంటే ఎవరకైతే నేను స్వరూపజ్ఞానాన్ని ఇవ్వాలి అనుకోన్నానో వాలికి జ్ఞానాన్ని సంపాదించుకోవాలి అనే బుద్ధిని నేను ప్రసాదిస్తాను అని చెప్పాడు. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే మీకు రోజులు బాగా వెళుతున్న అది స్వప్నమే, రోజులు ఇచ్ఛందిగా వెళుతున్న అది స్వప్నమే. రెండూ నిజం కాదు. మీకు ఒక ఎకరం పాలర ఎలా ఉందో అలాగే మీకు ఒక దేహం ఉంది. మనం దేహం కాదు, కర్మానుభవం తోసం దేహబుద్ధిని పెట్టాడు. ఆ దేహబుద్ధే మాయ. దేహబుద్ధిని పశ్చిట్టుకొన్నాటు అనుకోి అప్పుడు నువ్వు ఈ స్పష్టిని దాటేస్తావు, అప్పుడు ఈశ్వరుడు నిన్నేమీ చేయలేదు. అవుదూడ తాడు తెంపుకొని పాలవెళియంది అనుకో. ఇంక దానిని కొట్టడానికి అది మీ చేతికి దొరకదు. అలాగే మీరు జీవలభ్యణాలు పశ్చిట్టుకొని దేహబుద్ధిని పశ్చిట్టుకొని మీరు వెళ్ళివెళ్తే ఇంక ఈశ్వరుడు మిమ్మల్ని ఏమీ చేయలేదు,.. వాడిచేతికి మీరు అందరు. నువ్వు ఏదయితే కాదో అదే నేను అనే బుద్ధిని సీకు పెట్టాడు. అక్కడే వచ్చింది గొడవ అంతా. ఆ బుద్ధిలోనుండి సిన్న విడటియటానికి ఆచార్యులవారు ప్రయత్నం చేసారు. ఆర్యంబకు చనిపోయే టైము దగ్గరపడింది, ఆవిడ మంచం మీద పడుకొని ఉంది. అప్పుడు శంకరుడు వచ్చి అమ్మా నేను వచ్చేసాను అన్నాడు. ఆర్యంబ అలా చూస్తోంది. అప్పటికి శంకరుడిని మాసి చాలా కాలం అయింది. ఆయనను గుర్తు పట్టలేకవెళ్తోంది. నేను నీ కుమారుడిని శంకరుడిని అంటే శంకర అన్న పేరు వింటోంది. అది ఆవిడ బ్రైయన్లో ఉండివెళియంది. ఆ నువ్వు శంకరుడివా అని అప్పుడు గుర్తుపట్టింది. ఆవిడ చాలా అశాంతిగా ఉంది. ఆవిడకు సిర్ఫాణస్తితి ఇవ్వాలి. ఆ స్తితిని అందుకోవటానికి ఆవిడ మనస్సు అనుకూలంగా లేదు. ఆచార్యుడు బ్రాహ్మణస్తితి గురించి చెప్పటం మొదలు పెట్టాడు. ఈ సభ్యుల్లు నేను ఎప్పుడూ వినలేదు, బిహ్యం అంటే ఏమిటి? నువ్వు చెప్పేది నాకు అర్థం కావటంలేదు, ఈ గొడవ వటిలెయ్య అంది ఆర్యంబ. ఆవిడకు కృష్ణుడు అంటే ఇప్పం. వాళ్ళ

పూర్తికులు అందరూ కృష్ణడిని ఆరాధించారు. నాకు కృష్ణడిని చూపించు అంది. సంకరుడు అప్పుడు కృష్ణడిని ప్రార్థించి, కృష్ణడి రూపాఖాన్ని ఆర్థాంబకు చూపించాడు. ఆర్థాంబ ఆ రూపాఖాన్ని ఎంజాయ్ చేసింది. అప్పుడు మనస్సులో ఉన్న అశాంతి వీటియింది. మనస్సుకు చాపల్చం వీటియింది. కృష్ణడి రూపం చూసాక ఆవిడకు మనోనిగ్రహం వచ్చింది. అప్పుడు టైము చూసి కృష్ణడిమీద ఉన్న ఆవిడ మనస్సును హృదయగుహలోనికి విత్త్రా చేసాడు సంకరుడు. అప్పుడు అళ్లిమేట్ స్టేట్స్ ను పాంచింది.

జ్ఞానియొక్క ప్రభావం భక్తుని హృదయంలోనికి మౌనంగా ప్రవేశిస్తుంది. జ్ఞాని విటి చేసినా సైలెంట్స్ గానే చేస్తాడు. నీకు చేసే సహాయం నీ ప్రక్కన కూర్చొన్నవాడికి కూడా తెలియినవ్వుడు. మీరు విదైనా మంచి పని చేస్తే అది అందరికి తెలియాలి అనుకొంటారు. మహార్షులతోటి, మహాత్ములతోటి, యోగులతోటి నువ్వు సాంగత్యం చేయటం వలన నీకు వచ్చే లాభం విమిటి అంటే నీ హృదయంలో ఉన్న సిజం నీకు తెలుస్తుంది. అప్పుడు నీకు ప్రీడమ్ వస్తుంది. అంటే సత్కం అనేది నీ హృదయంలో ఉంటి కాని అది నీకు తెలియదు. మహాత్ములతోటి సాంగత్యం వలన అది నీకు తెలియబడుతుంది. వాలతోటి సాంగత్యం మంచిది. వారు చేసే పని నిర్మలంగా చేస్తారు, సైలెంట్స్ గా చేస్తారు. ఆ సైలెంట్స్ నీ మాటకు అందదు. పంచదార ఎలా ఉంటుంది అంటే తియ్యగా ఉంటుంది అంటారు. తిపిదనం ఎలా ఉంటుంది అంటే ఇంక మీరు చెప్పలేరు. మహాత్ముల గులంచి కూడా అంటే. శరీరాలు ఎక్కడ ఉన్న మీకు ఒక మహాత్ముడితోటి, మహాత్ముతోటి, జ్ఞానితోటి మానసిక అనుబంధం మంచిది. అరుణాచలం ఉంది, మీరు ఆ గిలని మనస్సులో స్తులంచినా సరపాశితుంది. మనస్సే కదా బాగుపడవలసింది. గోలక్ష్మి భగవాన్తో చాలా చనువుగా ఉండేది. భగవాన్ పేపరు చదువుతూ ఉంటే ఆ పేపరును ముట్టితో లాగేది. అప్పుడు భగవాన్ తలను ఆవు తలకాయమీద పెట్టివారు. అలా పటినిమిషిలు ఉన్నాక వెళ్లపోయేది. తిలోవుగా అక్కడ ఎవరైనా ఉన్న పట్టించుకొనేది కాదు. అంటే లోపల మానసిక అనుబంధం. గోలక్ష్మి ఆశ్రమానికి చాలా సేవ చేసింది. ఆశ్రమానికి అప్పుడు డబ్బు కరువు. గోలక్ష్మి వచ్చాక డబ్బు వచ్చేసింది. గోలక్ష్మి చివల రోజులలో శరీరాన్ని విడిచిపెట్టేటప్పుడు దానికి లిబరేషన్ ఇవ్వటం కోసం ఆవు తలను ఆయన ఒడిలో పెట్టుకొన్నారు. దానికి మోత్తం ఇవ్వటానికి ప్రయత్నం చేసాను కాని నా సహాయం అక్కరలేకుండా లక్ష్మి మోక్షాన్ని పాంచింది అని భగవాన్ చెప్పారు. 100% పూర్విఖైడ్ నేడీల్. శరీరం ఆవు శరీరమే. లాస్ట్ మినిట్లో విదైనా బలహీనత ఉంటే తీసేద్దామని చూసాను. ఒక్క బలహీనత కూడా కనబడలేదు. లక్ష్మీన్ డిటాచ్ మెంట్ ఊజ్